

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1593/2021
21.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Вуковић, адвокат у ..., против туженог Јавног предузећа за газдовање шумама СРБИЈАШУМЕ са ПО Београд, чији је пуномоћник Велимир Бато Бјелановић, адвокат у ..., ради поништаја решења и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2122/18 од 18.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 21.октобра 2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2122/18 од 18.07.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Трећи основни суд у Београду донео је пресуду П1 бр.497/16 дана 28.02.2018. године, којом је у ставу првом изреке одбацио тужбу у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио да суд поништи решење туженог број ... од 25.03.2008. године о отказу уговора о раду тужиоцу, као незаконито, као и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима; у ставу другом изреке одбио је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име накнаде штете у висини плате – зараде за период од 01.04.2008. године до правноснажног окончања спора појединачне износе одређене тим ставом изреке са законском затезном каматом; у ставу трећем изреке одбио је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоца поново пријави Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, као и да га пријави Републичком фонду за здравствено осигурање и упише радни стаж у радну књижицу тужиоца за период од 01.04.2008. године закључно са даном правноснажног окончања спора; у ставу четвртном изреке, одбио је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да у име и за рачун тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Београд, доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање - Филијала Београд, доприносе за случај незапослености

Националној служби за запошљавање – Филијала Београд и то на износе из става другог; у ставу петом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2122/18 од 18.07.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда, те је одбијен као неоснован и захтев тужиоца за накнаду трошкова насталих у другостепеном поступку.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку и због погрешне примене материјалног права.

Тужени је у одговору на ревизију оспорио основаност ревизијских навода тужиоца и предложио да се ревизија одбије, а накнаду трошкова ревизијског поступка је одређено тражио.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду по одредби члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.37/2011...18/2020), и нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Поред тога што је у ревизији указао на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 371. став 1. ЗПП ревидент није посебно истакао која процесна одредба је повређена. Наводи да су нижестепени судови учинили битну повреду одредаба парничног поступка јер нису разматрали тужиочев одустанак од предлога за понављање другог судског поступка, нису од утицаја за испитивање побијане другостепене пресуде по ревизији. Ревидент истиче да је одустајање од понављања поступка битна чињеница која суштински мења одлуку првостепеног суда, као и да чињенично стање услед тога није утврђено на целовит и потпун начин. Међутим, побијање чињеничног стања, као погрешно и непотпуно утврђеног, као разлог за ревизију против побијане другостепене пресуде није допуштено, према одредби члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању на ком су засноване нижестепене одлуке, тужилац је био у радном односу код туженог, те му је решењем туженог број .. од 25.03.2008. године престао радни однос због извршења кривичног дела проневере из члана 251. став 1. КЗ РС, што је утврђено пресудом Општинског суда у Ваљеву К бр. 352/06 од 20.03.2007. године. У поступку по тужби истог тужиоца за поништај оспореног решења туженог број .. од 25.03.2008. године, пред Општинским судом у Ваљеву, пресудом П1 375/08 од 28.04.2009. године одбијен је тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења и враћање на рад, која пресуда је постала правноснажна пресудом Округног суда у Ваљеву Гж1 282/09 од 23.11.2009. године, против које је тужилац изјавио ревизију. Врховни касациони суд је пресудом Рев2 1588/10 од 12.11.2010. године одбио као неосновану ревизију тужиоца изјављену против пресуде Округног суда у Ваљеву Гж1 282/09 од 23.11.2009. године. Даље је утврђено да је против пресуде Општинског суда у Ваљеву К бр. 352/06 од 20.03.2007. године тужилац

изјавио жалбу која је делимично усвојена од стране Вишег суда у Ваљеу пресудом Кж бр. 136/14 од 07.08.2014. године, а пресудом Врховног касационог суда Кзз бр.337/15 од 14.04.2015. године усвојен је захтев за заштиту законитости који је поднео тужилац, те је Виши суд у Ваљеу пресудом Кж бр.114/15 од 13.05.2015. године преиначио пресуду Основног суда у Ваљеу К бр. 669/10 од 28.01.2014. године и тужиоца ослободио свих оптужби. Након доношења пресуде Вишег суда у Ваљеу Кж бр. 114/15 од 13.05.2015. године, тужилац је дана 31.07.2015. године поднео предлог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом П1 375/08 од 28.04.2009. године, а који предлог је решењем Основног суда у Ваљеу П1 129/16 од 29.09.2016. године одбијен као неоснован, те је на исто тужилац изјавио жалбу, а решењем Основног суда у Ваљеу од 22.12.2016. године одбачена је жалба тужиоца као неблаговремена, које решење је потврђено решењем Вишег суда у Ваљеу Гж1 1/17 од 02.02.2017. године.

На темељу наведених утврђених чињеница нижестепени судови су закључили да је тужба тужиоца у делу тужбеног захтева којим је тражио поништај решења о отказу уговора о раду и враћање на рад недозвољена, с обзиром да је утврђено да је исти тужбени захтев за поништај решења туженог број .. од 25.03.2008. године и враћање на рад правноснажно одбијен пресудом Општинског суда у Ваљеу П1 375/08 од 28.04.2009. године, те је у том поступку и правноснажно окончан поступак по предлогу за понављање поступка, који предлог је поднео тужилац након доношења пресуде Вишег суда у Ваљеу којом је тужилац ослобођен оптужбе, услед чега се ради о правноснажно пресуђеној ствари. Тужбени захтеви којима је тужилац тражио накнаду штете у висини изгубљене зараде за период од 01.04.2008. године до правноснажно окончања спора, те да тужени поново тужиоца пријави Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Републичком заводу за здравствено осигурање и упише радни стаж у радну књижицу тужиоца, као и да се обавезе тужени да у име и за рачун тужиоца уплати припадајуће доприносе, су одбијени као неосновани, с обзиром да су засновани на претпоставци да је ништаво оспорено решења. Наведене одлуке нижестепени судови доносе применом одредаба члана 294. став 1. тачка 4. Закона о парничном поступку и чланова 179. став 1. тачка 4. и 191. Закона о раду.

Изложено правно становиште нижестепених судова прихвата и Врховни касациони суд, због чега наводе ревизије оцењује као неосноване.

Одредбом члана 294. став 1. тачка 4. Закона о парничном поступку прописано је да суд по претходном испитивању тужбе доноси решење којим се тужба одбацује ако се утврди да је ствар правноснажно пресуђена.

Врховни касациони суд налази да је правилно одбачена тужба у делу тужбеног захтева због правноснажно пресуђене ствари, јер је о захтеву тужиоца за поништај решења о престанку радног односа и враћању на рад већ одлучено правноснажном судском одлуком у предмету П1 375/08. У ситуацији у којој постоји субјективни и објективни идентитет спора, као у конкретном случају, нема вођења нове парнице због забране из цитираног члана 294. став 1. тачка 4. ЗПП. То што тужилац указује околност да је у тој парници одустао од предлога за понављање поступка, не може утицати на правилност побијане одлуке.

Надаље, имајући у виду да спорно решење туженог није проглашено незаконитим нити је поништено, тужилац нема правни основ за накнаду штете у висини плате - зараде за тражени период, нити право на тражене доприносе, те је правилно у том делу одбијен тужбени захтев тужиоца као неоснован.

Наводи ревидента не утичу на доношење другачије одлуке, с обзиром да је тужилац имао правни пут за побијање законитости решења туженог, те се у овом поступку не могу утврђивати евентуалне мањкавости другог парничног поступка.

На основу изложеног, те како не стоје ревизијски наводи тужиоца, Врховни касациони суд је применом члана 414. Закона о парничном поступку одбио ревизију тужиоца као неосновану и одлучио као у ставу првом изреке.

Ставом другим изреке, на основу одредбе из члана 165. став 1. Закона о парничном поступку одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији, јер са ревизијом није успео, а применом члана 153. Закона о парничном поступку и захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења парнице у смислу члана 154. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија,
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић